

drodzenie

www.polonia.org.ua

ПОЛЬСЬКЕ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЕ ТОВАРИСТВО
POLSKIE KULTURALNO-OŚWIATOWE TOWARZYSTWOZadanie realizowane w ramach zlecenia
Ministerstwa Spraw Zagranicznych
Rzeczypospolitej PolskiejРеалізація проекту здійснюється за підтримки
Міністерства закордонних справ Польської
Республіки

Ірина Шара – польська лауреатка з Бердянська

21 – 22 червня у підваршавському місті Пултуск проходив I Фестиваль імені Кшиштофа Кленчона – легенди польської естради, зокрема року, злам 60 – 70-х років минулого століття. Заходи у рамках Фестивалю були розраховані на молодих виконавців, які тільки-но розпочинають професійну творчу кар'єру. Саме тому перед початком відбіркових турів був організований майстер-клас для початківців, на якому своїм досвідом поділились польські зірки – Марія Родович та відомий багатьом поколінням ансамбль «Червоне Гітари».

Гран-прі Фестивалю виборували вокалісти з усієї Польщі та з-за кордону. На другий день музичної феєрії учасники конкурсу співали пісні з репертуару музиканта й співака Кленчона. Найкращі виконавці-співачки потрапили до останнього туру й виступили на гала-концерті.

Спеціальну нагороду закордонного учасника Всепольського вокально-музичного конкурсу здобула наша землячка Ірина Шара, член Польського культурно-освітнього товариства «Відродження», а на сьогодні студентка журналістики Варшавського університету. Уже майже десять років, з самого дитинства, Ірина пропа-

гує красу польського слова і пісні, представляє культуру своїх предків на різних фестивалях в Україні та за її межами. Вона неодноразово ставала переможцем престижних конкурсів, дивуючи своїм чарівним голосом вдячних слухачів Варшави, Києва, Познані, Львова, Праги і Скоп'є, Бухареста і Берліна. Знаменно, що чотири роки тому, полишаючи Бердянськ і від'їжджаючи на навчання до Польщі, Ірина Шара не забула про рідне місто й надалі гідно представляє Польське товариство «Відродження» на сценах цілого світу.

Irena Szara – polska laureatka z Berdiańska

W dniach 21 i 22 czerwca w Pułtusk odbył się I Festiwal im. Krzysztofa Klenczona – legendy polskiego bigbitu i rocka przełomu lat '60 i '70 ubiegłego wieku. Impreza daje młodym, rozpoczynającym dopiero karierę zespołom i wokalistom szansę na zaprezentowanie się szerszej publiczności.

O Grand Prix Festiwalu walczyli wokaliści z całej Polski z zagranicy. W drugim dniu uczestnicy konkursu zaśpiewali na scenie głównej obok kamienicy, w której urodził się Klenczon, piosenki z repertuaru tego artysty. Następnie laureaci zaprezentowali się w trakcie koncertu galowego przed gwiazdami wieczoru.

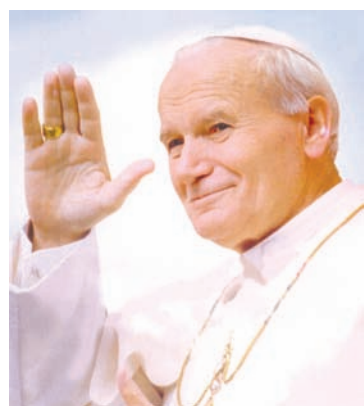
Nagrodę Specjalną dla Polonijnego Uczestnika Ogólnopolskiego Konkursu Wokalno-Muzycznego zdobyła Irena Szara z Berdiańska, a obecnie studentka dziennikarstwa Uniwersytetu Warszawskiego, członek Polskiego Kulturalno-Oświatowego Towarzystwa „Odrodzenie”.

Krzysztof Klenczon to kompozytor, wokalista i gitarzysta

uważany za jednego z najwybitniejszych polskich artystów muzyki rozrywkowej. Nazywany "polskim Johnem Lennonem", w trakcie swej kariery skomponował kilkadziesiąt piosenek i wylansował kilkadziesiąt przebojów, w tym największe hity Czerwonych Gitar i Trzech Koron m.in "Kwiaty we włosach", "Matura", "Historia jednej znajomości", "Biały krzyż", "Port", "10 w skali Beauforta", "Jesień idzie przez park", "Wróćmy nad jeziora", "Nie przejdziemy do historii" i wiele innych. Zmarł 7 kwietnia 1981 r. w Chicago. Pochowany został w Polsce. Żegnała go rodzina, przyjaciele, fani i ulewny deszcz. Niebo płakało...

"Nie przejdziemy do historii, dumni jak w piosenkach. Nie będziemy stali w glorii z gitarami w rękach..." – jednak nie skończyła się muzyka Krzysztofa, dalej żyje w pamięci fanów, dalej grana jest przez wielu wykonawców. Wciąż świeża, wciąż aktualna, wciąż rockowa.

Organizatorem festiwalu jest: Miasto Pułtusk i Stowarzyszenie "Wspólnota Polska".

Папу Івана Павла II зроблять святим

Прес-служба Ватикану повідомила, що Папа Римський Франциск зробить двох своїх попередників святыми.

Папа формально підтвердив друге чудо Папи Івана Павла II з Польщі, який очолював Римо-католицьку церкву 27 років до самої своєї смерті у 2005 році. Також до рангу святих возведуть Папу Івана XXIII, хоча за його молитви не відбулося другого чуда.

Едита БЕСНЬЧАК

Іван XXIII був Папою Римським у 1950-60-х роках. Він скликав Другий Ватиканський собор, на

якому було ухвалено низку важливих рішень щодо модернізації церкви. Зокрема, було впроваджено богослужіння національними мовами разом із латинською. Церква ставала більш відкритою у стосунках із некатоліками.

Очікується, що канонізація відбудеться до кінця цього року, але точної дати ще не названо. Рішення про канонізацію ухвалюють, якщо теологи Ватикану підтвердять здійснення двох чудес.

Спеціальна конгрегація Ватикану першим чудом Папи Івана Павла II вважає «незбагненне зцілення» жінки, яке відбулося у день беатифікації (зарахування до лику блаженних) папи. Повідомляють, що жінка із Коста-Ріки зцілилася після того, як її

родина звернулася у своїх молитвах до Івана Павла II. Першим його чудом вважають зцілення французької монахині, яка страждала на хворобу Паркінсона, що вразила і самого понтифіка.

Іван Павло II спростив процес канонізації, зарахувавши до лику святих найбільше кандидатів, ніж всі його попередники. Колишній польський кардинал Кароль Войтила був єдиним папою-слов'янином за всю історію Святого Престолу і став першим потифіком-неіталійцем за 455 років. Він зробив великий внесок у звільнення Східної Європи від комунізму, а також у порозуміння між релігіями. За часи правління Івана Павла II Ватикан офіційно засудив хрестові походи, інквізицію та Варфоломіївську ніч, реабілітував Коперника та Галілея. Він – перший глава католицької церкви, який відвідав лютеранський храм і синагогу.

Іван Павло II здійснив понад 100 закордонних подорожей, проїхавши світом 1 млн. 167 тис. кілометрів. Він відвідав 130 країн. За це його назвали «мандрівним Папою».

Jan Paweł II będzie świętym

Papież Franciszek uznał cud potrzebny do ogłoszenia Jana Pawła II świętym – poinformował oficjalnie Watykan. Potwierdzono również wcześniejsze nieoficjalne doniesienia, że papież Polak zostanie kanonizowany razem z Janem XXIII. Data kanonizacji jest wciąż nieznana.

Decyzja papieża o podwójnej kanonizacji została ogłoszona po jego porannym spotkaniu z prefektem Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych kardynałem Angelo Amato. Zreferował on Franciszkowi przebieg obu procesów kanonizacyjnych i przebieg prac oraz głosowań nad dokumentacją dotyczącą cudu uzdrowienia przypisywanego polskiemu papieżowi.

W przypadku zmarłego przed 50 laty Jana XXIII, którego Jan Paweł II beatyfikował w 2000 roku, odstąpiono od stwierdzenia cudu. Wybrano ścieżkę uproszczonej procedury – wyjaśnił rzecznik Watykanu ksiądz Federico Lombardi. Znamy wszyscy sny i osobowość papieża Roncallego, nie trzeba wyjaśniać powodów jego świętości - dodał.

Potwierdził również nieoficjalne doniesienia mediów o tym, że do kanonizacji Jana Pawła II wybrano przypadek niewytłumaczalnego z medycznego punktu widzenia uzdrowienia kobiety z Kostaryki, Floribeth Mory Diaz. To był tętniak mózgu - wyjaśnił postulator procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego

ksiądz Sławomir Oder. Jak powiedział, był to przypadek wyjątkowy i spektakularny. Kobieta oglądała 1 maja 2011 roku transmisję z beatyfikacji Jana Pawła II i zaczęła się do niego modlić. Doznała nagłego uzdrowienia – wyjaśnił ks. Oder.

Włoska agencja prasowa Ansa poinformowała, że komisja kardynałów i biskupów z Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych – jako trzecie gremium po lekarzach i teologach - uznała w głosowaniu cud wybrany do kanonizacji Jana Pawła II. Oznaczało to, że do decyzji o kanonizacji pozostał tylko jeden krok – zatwierdzenie cudu przez papieża Franciszka.

Nieznana jest wciąż data kanonizacji. Zostanie ona wyznaczona na konsystorz. Watykanistka dziennika "Il Messaggero" Franca Giansoldati podawała w ostatnim czasie, że najbardziej prawdopodobnym terminem jest niedziela 8 grudnia, kiedy wypada uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. We Włoszech jest to wielkie święto. Termin ten stanowiłby ponadto nawiązanie do specjalnej czci, jaką polski papież otaczał Matkę Bożą. Jej wyrazem było jego motto – "Totus Tuus". Mówi się także o 24 listopada, czyli dacie zamknięcia Roku Wiary.

Edyta Bieńczak

Більшість поляків вважає, що минуле розділяє наші народи

Спільна історія Польщі й України уявляється більшості поляків швидше як джерело конфліктів. 54% опитаних вважають, що минуле розділяє поляків і українців, і тільки 25% вважають, що об'єднує.

Про це свідчать результати опитування, проведеного авторитетним Центром дослідження громадської думки (CBOS) в рамках проекту «Важка пам'ять: Волинь 1943», повідомляє «Polonews» з посиланням на Польське радіо.

При цьому 63% опитуваних вважають примирення між сучасною Польщею та Україною можливим, тільки 21% стверджує, що воно неможливе і 16% не змогли відповісти.

Варто зауважити, що у неможливість примирення між двома народами вірять респонденти старшого віку, без вищої освіти та особи, що не задоволені власним матеріальним становищем. При цьому 46% визначають сучасні стосунки між Україною і Польщею як «і не погані, і не гарні», а 18% респондентів не можуть відповісти на це питання. Гарними польсько-українські стосунки вважають 21% опитаних, а поганими – 15%.

Оцінка польсько-українських стосунків залежить від віку опитуваних: чим старші респонденти, тим більш вони критичні. Опитування було проведено у червні 2013 року, репрезентативна група становила понад 1000 дорослих громадян.

Згідно з цим же опитуванням 31% населення Польщі нічого не знає про Волинську трагедію. При цьому 47% опитаних не знають, хто був жертвами і злочинцями у цих подіях.

Większość Polaków uważa, że przeszłość dzieli nasze narody

Obecne relacje między Polską i Ukrainą najczęściej oceniane były przez respondentów ambiwalentnie. "Blisko połowa badanych (46 proc.) określa je jako ani dobre, ani złe, a 18 proc. respondentów nie ma wyrobionego zdania w tej sprawie. Odsetek osób postrzegających stosunki polsko-ukraińskie jako dobre, jest tylko nieznacznie większy niż odsetek tych, które oceniają je krytycznie (21 proc. wobec 15 proc.)" - podało CBOS.

Ocena stosunków polsko-ukraińskich jest zróżnicowana ze względu na wiek badanych. Im starsi są respondenci, tym częściej wyrażają krytycyzm w tej sprawie, rzadziej natomiast określają stosunki ze wschodnim sąsiadem jako dobre.

CBOS zaznacza też, że wspólna historia Polaków i Ukraińców postrzegana była raczej jako potencjalna przyczyna konfliktu niż podstawa, na której można budować partnerskie relacje. "Ponad połowa badanych (54 proc.) uważa, że przeszłość dzieli oba narody, a tylko jedna czwarta (24 proc.) sądzi, że je łączy" - czytamy w raporcie. Pozostali respondenci (22 proc.) nie mieli w tej sprawie zdania.

Mimo że badani interpretują wspólną historię obu narodów na ogół jako obciążającą, 63 proc. badanych sądzi, że pojednanie między Polską i Ukrainą jest możliwe. 21 proc. z nich uznało jednak, że pojednanie nie jest możliwe, a 16 proc. osób nie miało w tej sprawie zdania.

W sprawie polsko-ukraińskiego pojednania Polacy w ostatnich pięciu latach stali się bardziej pesymistyczni. "Wprawdzie nadal, tak jak w 2008 roku, większość ankietowanych uważa, że pojednanie między Polakami i Ukraińcami jest możliwe, jednak odsetek ten zmniejszył się o 12 punktów (z 75 proc. do 63 proc.). Wzrosła natomiast liczba osób, które sądzą, że jest ono niemożliwe (z 13 proc. do 21 proc.)" - zwraca uwagę Centrum.

Dodaje też, że na trudności w pojednaniu między oboma narodami w większym stopniu wskazują ludzie starsi, respondenci z wykształceniem podstawowym oraz osoby niezadowolone z własnych warunków materialnych.

Badanie Centrum Badania Opinii Społecznej przeprowadziło w czerwcu; objęło ono reprezentatywną grupę ponad 1000 dorosłych Polaków.